

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2014. gada 17. decembrī*

Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Slovēnijas mobilās telefonijas pakalpojumu tirgus — Lēmums par sūdzības noraidīšanu — Lietas izskatīšana dalībvalsts konkurences iestādē — Savienības interešu neesamība

Lieta T-201/11

Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d., Ljubljana (Slovēnija), ko sākotnēji pārstāvēja *P. Alexiadis* un *E. Sependa*, solicitors, vēlāk *P. Alexiadis*, *P. Figueroa Regueiro* un *A. Melihen*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *C. Giolito*, *B. Gencarelli* un *A. Biolan*, vēlāk *C. Giolito* un *A. Biolan*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Slovēnijas Republika, ko pārstāv *T. Mihelič Žitko* un *V. Klemenc*, pārstāvji,

un

Telekom Slovenije d.d., iepriekš *Mobitel*, *telekomunikacijske storitve d.d.*, Ljubljana (Slovēnija), ko pārstāv *J. Sladič* un *P. Sladič*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2011. gada 24. janvāra Lēmumu C(2011) 355, galīgā redakcija, ar kuru noraidīta sūdzība, ko prasītājs iesniedzis saskaņā ar LESD 102. pantu saistībā ar iespējamo *Mobitel* ļaunprātīgo rīcību vairākos mobilās telefonijas tirgos vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības līmenī (Lieta COMP/39.707 – *Si.mobil/Mobitel*).

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Papasavs* [*S. Papasavvas*], tiesneši *N. Dž. Forvuds* [*N. J. Forwood*] un *E. Bieļūns* [*E. Bieliūnas*] (referents),

sekretāre *K. Kristensena* [*C. Kristensen*], administratore,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 9. jūlija tiesas sēdi,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums¹

Tiesvedības priekšvēsture [..]

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 4. aprīlī, prasītājs cēla šo prasību.
- 12 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 24. jūnijā, *Mobitel* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas izvirzīto prasījumu atbalstam.
- 13 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 8. septembrī, Slovēnijas Republika lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 14 Ar Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 8. novembra rīkojumiem šie lūgumi par iestāšanos lietā tika apmierināti.
- 15 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 24. februārī, *Tušmobil d.o.o.* lūdza atļauju iestāties lietā prasītāja prasījumu atbalstam. Ar Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 16. novembra rīkojumu šis lūgums tika noraidīts.
- 16 Vispārējās tiesas iztiesāšanas sastāva daļējas nomaiņas dēļ šī lieta tika nodota jaunam tiesnesim referentam, kurš darbojas trešajā palātā.
- 17 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklauššanas Vispārējā tiesa (trešā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.
- 18 Tika uzklaušīti pušu mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2014. gada 9. jūlija tiesas sēdē.
- 19 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 20 Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

1 — Ir atspoguļoti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Juridiskais pamatojums

1. *Par pieņemamību* [..]

2. *Par lietas būtību* [..]

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 un Paziņojumā par sadarbības tīklu paredzētos noteikumus par pilnvaru piešķiršanu

- 28 Prasītājs būtībā norāda, ka Komisija, noraidot tā sūdzību, esot acīmredzami kļūdaini piemērojuši Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktu, skatot to kopsakarā ar Paziņojumu par sadarbības tīklu.
- 29 Ar šo argumentāciju prasītājs būtībā izvirza divus iebildumus, no kuriem pirmais attiecas uz kļūdainu Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu interpretāciju, bet otrais – uz šo nosacījumu kļūdainu piemērošanu.

Par Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem

- 30 Prasītājs kritizē apstrīdēto lēmumu, jo Komisija tajā ir apgalvojusi, ka nebija vajadzības “veikt interešu izsvēršanas pārbaudi, lai novērtētu, vai pastāvēja pietiekamas Savienības intereses [izmeklēt] lietu attiecībā uz apgalvotajām darbībām mazumtirdzniecības tirgū”. Turklāt tas apgalvo, ka Komisija esot bijusi īpaši labā situācijā, lai izskatītu lietu Paziņojuma par sadarbības tīklu 15. punkta izpratnē, bet UVK [Slovēnijas konkurences iestāde] neesot bijusi labā situācijā, lai izskatītu šo lietu minētā paziņojuma 8. punkta izpratnē.
- 31 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1/2003 preambulas 18. apsvērumā ir norādīts, ka “lai nodrošinātu, ka ar lietām nodarbojas vispiemērotākās iestādes minētajā tīklā, jānosaka vispārēji noteikumi, kas konkurences iestādēm ļauj pārtraukt vai aizvērt lietu, pamatojoties uz to, ka cita iestāde nodarbojas vai ir jau nodarbojusies ar to, ar mērķi, lai ar katru lietu nodarbojas viena iestāde”, un ka “šim noteikumam nav jāliedz Komisijai sūdzību noraidīšana Kopienas interešu trūkuma dēļ, kā Eiropas Kopienas Tiesas prakse apliecinājusi, tā var tā darīt, pat ja neviena cita konkurences iestāde nav norādījusi savu nodomu nodarboties ar attiecīgo lietu”.
- 32 Turklāt Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā ir noteikts, ka, “ja divu vai vairāku dalībvalstu konkurences iestādes ir saņēmušas sūdzību vai ja tās rīkojas pēc savas iniciatīvas saskaņā ar [EKL] 81. pantu vai 82. pantu pret to pašu līgumu, apvienības lēmumu vai darbību, apstākļi, ka viena iestāde nodarbojas ar lietu, pārējām ir pietiekams pamats apturēt lietas izskatīšanu vai noraidīt sūdzību” un “līdzīgi Komisija var noraidīt sūdzību, pamatojoties uz to, ka dalībvalsts konkurences iestāde nodarbojas ar attiecīgo lietu”.
- 33 No Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punkta formulējuma skaidri izriet, ka Komisija, balstoties uz šo tiesību normu, var pamatoti noraidīt šo sūdzību, ja tā konstatē, pirmkārt, ka kāda dalībvalsts iestāde jau “nodarbojas” ar tajā iesniegto lietu un, otrkārt, ka šī lieta attiecas uz “to pašu līgumu”, “apvienības lēmumu” vai “darbību”. Citiem vārdiem, šo abu nosacījumu apvienojums ir pietiekams pamats, lai Komisija noraidītu tajā iesniegto sūdzību.
- 34 Tādējādi Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punkta piemērošana nevar tikt pakļauta citiem nosacījumiem kā vien tiem, kas minēti iepriekš 33. punktā.
- 35 Līdz ar to prasītājs nevar pamatoti atsaukties uz to, ka nav ievērots noteikums par pilnvaru sadalījumu starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm. Prasītājs nevar arī pamatoti apgalvot, ka Komisijai bija jāveic interešu izsvēršana un jāizvērtē Savienības intereses prasītāja sūdzības izskatīšanā.

- 36 Katrā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 4. un 5. pantu Komisijai un dalībvalstu konkurences iestādēm ir paralēla kompetence [EKL] 81. un 82. panta piemērošanā un Regulas Nr. 1/2003 sistēma balstās uz ciešu sadarbību starp tām (spriedums, 2013. gada 16. oktobris, *Vivendi*/Komisija, T-432/10, EU:T:2013:538, 26. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumus, 2011. gada 13. jūlijs, *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs* u.c./Komisija, T-144/07, no T-147/07 līdz T-150/07 un T-154/07, Krājums, EU:T:2011:364, 75. punkts, un 2014. gada 6. februāris, *CEES* un *Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio*/Komisija, T-342/11, Krājums, EU:T:2014:60, 68. punkts).
- 37 Turpretī ne Regulā Nr. 1/2003, ne Paziņojumā par sadarbības tīklu nav paredzēts noteikums par pilnvaru sadalījumu starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm.
- 38 Faktiski, pirmām kārtām, nevar tikt uzskatīts, ka Regulas Nr. 1/2003 preambulas 18. apsvērumā un 13. panta 1. punktā būtu noteikts kritērijs lietu vai pilnvaru piešķiršanai vai sadalei starp Komisiju un vienu vai vairākām valsts iestādēm, kuras varētu būt saistītas ar attiecīgo lietu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 8. marts, *France Télécom*, T-340/04, Krājums, EU:T:2007:81, 130. punkts).
- 39 Otrām kārtām, runājot par Paziņojumu par sadarbības tīklu, tā 4. punktā ir precizēts, ka konsultēšanās un informācijas apmaiņa tīkla ietvaros ir jautājums, kas risināms starp iestādēm, kuras rīkojas sabiedrības interesēs, un ka saskaņā ar tā 31. punktu tajā attiecīgajiem uzņēmumiem nav piešķirtas individuālas tiesības uz to, lai attiecīgo lietu izskatītu noteikta iestāde (spriedums, 2007. gada 8. marts, *France Télécom*, T-339/04, Krājums, EU:T:2007:80, 83. punkts). Vispārīgāk raugoties, nedz ar Regulu Nr. 1/2003, nedz Paziņojumu par sadarbības tīklu uzņēmumam nav radītas ne tiesības, ne cerības attiecībā uz to, ka tā lietu izskatīs konkrēta konkurences iestāde (šajā ziņā skat. spriedumu *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs* u.c./Komisija, minēts 36. punktā, EU:T:2011:364, 78. punkts).
- 40 Līdz ar to, pat pieņemot, ka Komisija bija īpaši labā situācijā, lai izskatītu lietu, un ka *UVK* nebija labā situācijā, lai izskatītu lietu, prasītājam nav nekādu tiesību uz to, lai lietu izskatītu Komisija.
- 41 Otrkārt, no Regulas Nr. 1/2003 preambulas 18. apsvēruma izriet, ka Padome ir vēlējusies atļaut konkurences iestādēm, Eiropas konkurences iestāžu tīkla dalībniecēm, izvirzīt jaunu pamatu, lai noraidītu sūdzību, kas atšķiras no pamata attiecībā uz Savienības iestāžu interešu neesamību, ar kuru var tikt pamatots, ka Komisija sūdzību noraida. Tātad Komisijai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 13. pantu, nebija jāveic interešu izsvēšana un nebija jāizvērtē Savienības intereses prasītāja sūdzības izskatīšanā, ciktāl minētā sūdzība attiecās uz mazumtirdzniecības tirgu.

Par Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu ievērošanu

- 42 Prasītājs būtībā Komisijai pārmet arī to, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav ievērojusi Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus. Tas faktiski apgalvo, ka *UVK* efektīvi neizskatīja lietu, un pārmet Komisijai, ka tā uzskatīja, ka *UVK* izskatītā lieta attiecās uz “vieniem uz tiem pašiem apgalvotajiem pārkāpumiem, kas izdarīti vienā un tajā pašā laikā un tajā pašā tirgū”.
- 43 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1/2003 13. pantā un tās preambulas 18. apsvērumā ir atspoguļota plaša rīcības brīvība, kas piemīt konkurences iestāžu tīklā ietilpstošajām valsts iestādēm, lai nodrošinātu, ka ar lietām nodarbojas piemērotākās iestādes konkurences iestāžu tīklā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 14. februāris, *Toshiba Corporation* u.c., C-17/10, Krājums, EU:C:2012:72, 90. punkts). Ņemot vērā Līgumā un Regulā Nr. 1/2003 Komisijai atzīto lomu, arī tai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 13. pantu, *a fortiori* ir plaša rīcības brīvība.

- 44 Tādējādi, ciktāl Komisijai, istenojot Regulas Nr. 1/2003. pantu, ir plaša rīcības brīvība, Savienības tiesas kontrole ir jāattiecinā tikai uz to, ka tiek pārbaudīts, vai ir ievēroti procesuālie un pamatojuma noteikumi, tiek izvērtēta faktu saturiskā precizitāte, kā arī tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda faktu novērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. jūnijs, *Communicaid Group*/Komisija, T-4/13, EU:T:2014:437, 95. punkts).
- 45 Tieši šo principu gaismā ir jāizvērtē, vai Komisija ir ievērojusi abus Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā paredzētos un iepriekš 33. punktā atkārtotos nosacījumus.

– Par *UVK* veikto lietas izskatīšanu

- 46 Prasītājs pārmet Komisijai, ka tā esot noraidījusi pierādījumus, kas būtu ļāvuši secināt, ka *UVK* nevajadzēja turpināt savu izmeklēšanu, un kuru rezultātā tā tad tiktu atzīts, ka minētās konkurences iestādes pilnvaras ir jānoraida. Šie pierādījumi attiecoties uz *UVK* institucionālajām nepilnībām. Šīs nepilnības veidojot, pirmkārt, šīs konkurences iestādes funkcionālā atkarība no Slovēnijas attiecīgās atbildīgās ministrijas, otrkārt, Slovēnijas tiesībās noteiktā divu gadu termiņa, lai pieņemtu lēmumu, pārsniegšana, treškārt, *UVK* rīcībā esošo līdzekļu nepietiekamība un, ceturtkārt, trūkumi, kas konstatēti attiecībā uz *Agencija za pošto in elektronske komunikacije* (Slovēnijas pasta un elektronisko komunikāciju regulatīvā iestāde, turpmāk tekstā – “*APEK*”). Tādējādi ar savu argumentāciju attiecībā uz to, ka *UVK* nebūtu jāturpina izmeklēšana, prasītājs būtībā norāda uz to, ka *UVK* lietu nevar izskatīt efektīvi.
- 47 Pirmām kārtām, ir jāprecizē Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktā minētā jēdziena “nodarboties” [izskatīt] nozīme un jāpārbauda, kā šo pantu šajā lietā ir piemērojusi Komisija.
- 48 Jēdziens “nodarboties” [izskatīt] nenozīmē vien to, ka kāda cita iestāde ir saņēmusi sūdzību, vai arī, ka tā rīkojas pēc savas iniciatīvas. Faktiski tas, ka sūdzību ir iesniedzis sūdzības iesniedzējs vai ka dalībvalsts konkurences iestāde rīkojas pēc savas iniciatīvas, ir darbība, kura, to pašu par sevi izvērtējot, nepierāda ne to, ka dalībvalsts konkurences iestāde ir izmantojusi savas pilnvaras, ne *a fortiori* to, ka šajā lietā ir izvērtēti faktiskie un tiesiskie apstākļi. Līdz ar to Komisija nebūtu izpildījusi tās vispārīgo uzraudzības uzdevumu, kas izriet no LESD 105. panta 1. punkta, lai arī tai ir atļauts noraidīt sūdzību vienīgi tādēļ, ka dalībvalsts konkurences iestāde ir saņēmusi sūdzību vai arī rīkojas pēc savas iniciatīvas, jo šīs darbības nenozīmē, ka attiecīgā lieta jebkādi tiek izskatīta.
- 49 Tomēr, kad Komisija konkrētos lietas apstākļos piemēro Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktu, šī tiesību norma tai nekādi neuzliek pienākumu izvērtēt pamatnostādņu, ko ņēmušas vērā dalībvalsts konkurences iestādes, kas izskata lietu, pamatotību.
- 50 Šādos apstākļos, ja Komisija noraida sūdzību, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktu, tad šai iestādei, balstoties uz informāciju, kas tai ir pieejama lēmuma pieņemšanas dienā, it īpaši ir jāpārlicinās, ka lietu izskata dalībvalsts konkurences iestāde.
- 51 Šajā gadījumā apstrīdētais lēmums ir balstīts uz 2009. gada 18. novembra vēstuli, ko *UVK* nosūtījusi Komisijai un kurā tā ir norādījusi, ka tā ir uzsākusi izmeklēšanu un ka tā aktīvi izskata šo lietu.
- 52 Turklāt Komisija apstrīdētajā lēmumā ir precizējusi, ka tā regulāri sazinās ar *UVK* par attiecīgo lietu un ka no šīs saziņas šķiet, ka šī konkurences iestāde aktīvi izskata lietu.
- 53 To, ka lietu izskatīja *UVK*, apliecina arī citi dokumenti, it īpaši viena vēstule, ko prasītājs nosūtījis Komisijai 2010. gada 18. februārī un kurā tas, atspoguļojot *UVK* mazumtirdzniecības tirgū uzsākto procedūru, pats ir atzinis, ka šī konkurences iestāde tam 2010. gada 10. februārī ir nosūtījusi anketu.

- 54 Tādējādi šajā gadījumā Komisija pamatoti varēja uzskatīt, ka *UVK* izskata lietu Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punkta izpratnē.
- 55 Otrām kārtām, ir jānorāda prasītāja argumenti, kas attiecas uz to, ka Komisija nav ievērojusi savu pienākumu uzraudzīt Savienības konkurences tiesību efektīvu piemērošanu, jo tā ir noraidījusi prasītāja sūdzību, ciktāl tā attiecās uz mazumtirdzniecības tirgu, pamatojoties uz to, ka lietu izskata *UVK*.
- 56 Faktiski no Regulas Nr. 1/2003 preambulas, it īpaši no tās 1., 6., 8. un 35. apsvēruma, izriet, ka dalībvalstu konkurences iestāžu ciešāka sadarbība [EKL] 81. un 82. panta piemērošanā un tām uzliktais pienākums piemērot šīs tiesību normas gadījumos, kad var tikt ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm, ir vērstas uz to, lai nodrošinātu tieši minētās regulas efektivitātes mērķi.
- 57 Efektivitātes prasība, ņemot vērā risku, ka var tikt apšaubīta Regulas Nr. 1/2003 13. panta piemērojamība, nevar radīt pienākumu Komisijai – īstenojot šo konkrēto tiesību normu – pārbaudīt, vai attiecīgajai konkurences iestādei piemīt institucionālās, finanšu un tehniskās spējas, lai izpildītu tai ar Regulu Nr. 1/2003 uzticēto uzdevumu.
- 58 Katrā ziņā pierādījumi, ko prasītājs iesniedzis Komisijai, pietiekami nepierāda *UVK* institucionālās nepilnības un, it īpaši, šīs konkurences iestādes neatkarības, līdzekļu vai rūpības trūkumu, kas tai traucētu pildīt tās uzdevumu.
- 59 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka *UVK* neatkarība ir paredzēta likumā un ka no lietas materiāliem, it īpaši no prasītāja iesniegtajiem dokumentiem, izriet, ka šī konkurences iestāde patiesi ir funkcionāli neatkarīga un ka tā jau ir izmeklējusi pret konkurenci vērstas darbības, ko, iespējams, veikuši vairāki vēsturiskie operatori, kuros lielākais kapitāldaļu turētājs ir valsts.
- 60 Turklāt no prasītāja iesniegtajiem dokumentiem acīmredzami neizriet, ka *UVK* ciestu no līdzekļu trūkuma, kas tai traucētu veikt izmeklēšanu un izskatīt attiecīgo lietu.
- 61 Vēl attiecībā uz prasītāja argumentu, kas attiecas uz to, ka *UVK* esot pārsniegusi divu gadu termiņu, kas tai noteikts, lai pieņemtu lēmumu, ir jānorāda, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts pirms šī termiņa beigām. Katrā ziņā no Vispārējā tiesā iesniegtajiem prasītāja dokumentiem un Slovēnijas Republikas tiesas sēdē paustajiem paziņojumiem izriet, ka šis termiņš nav obligāts termiņš, kura pārsniegšana rada šķērslī tāda *UVK* lēmuma pieņemšanai, kas, iespējams, papildināts ar koriģējošiem pasākumiem. Līdz ar to Komisijai nevar tikt pārņemts, ka tā, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 11. panta 6. punktu, nav atbrīvojusi *UVK* no tās kompetences, pamatojoties uz to, ka šī konkurences iestāde pārmērīgi pagarināja procedūru.
- 62 Citiem prasītāja iesniegtajiem dokumentiem nav nozīmes, jo tie neattiecas uz *UVK*, bet gan uz *APEK*.
- 63 Runājot par prasītāja argumentiem, kas attiecas uz to, ka *UVK* pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas neesot efektīvi piemērojusi LESD 102. pantu, pietiek konstatēt, ka tiem šī strīda ietvaros nav nozīmes, jo tie attiecas uz faktiem, kas radušies pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 64 Faktiski saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta likumība tiek novērtēta, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts. No tā izriet, ka, novērtējot šī tiesību akta likumību, nav pieļaujama tādu apstākļu ņemšana vērā, kas ir radušies vēlāk par datumu, kurā ir ticis pieņemts Savienības tiesību akts (skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, Francija/Komisija, T-257/07, EU:T:2011:444, 172. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 65 Visbeidzot, ar *UVK* bijušā priekšsēdētāja paziņojumu, kas atspoguļots 2011. gada 22. jūnija preses rakstā un saskaņā ar kuru šī konkurences iestāde tajā laikā esot atbalstījusi, ka Komisija izskata šo lietu, nevar tikt pierādīts, ka *UVK* nebija spējīga to izskatīt. Turklāt, kā tas izriet no šī paziņojuma un

kā to precizējusi Komisija tiesas sēdē, starp *UVK* un Komisiju faktiskā vēstuļu apmaiņa notika no 2009. gada jūnija līdz jūlijam, proti, pirms prasītājs iesniedza Komisijai sūdzību, t.i. – sākotnējās pienākumu sadales starp šīm divām Eiropas konkurences iestāžu tikla dalībniecēm stadijā.

- 66 Trešām kārtām, runājot par procesuālo tiesību zaudēšanu valsts procedūras ietvaros, uz ko norādījis prasītājs, šis arguments ir jānoraida kā neefektīvs, ciktāl ar to nevar tikt apšaubīts konstatējums, saskaņā ar kuru Komisija pamatoti varēja uzskatīt, ka šo lietu izskata *UVK*. Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka prasītājs, kā tas minēja arī tiesas sēdē, bija izvēlējies nevērsties *UVK*, jo tas uzskatīja, ka Komisija nopietni domā izskatīt lietu. Ne no tā rakstveida apsvērumiem, ne no dokumentiem, kas iesniegti tā atbalstam, neizriet, ka prasītājs būtu apgalvojis, ne arī *a fortiori* pierādījis, ka Komisija tam būtu sniegusi precīzus apgalvojumus, ka tā izskatīs šo lietu.
- 67 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, noraidot prasītāja sūdzību, ciktāl tā attiecās uz mazumtirdzniecības tirgu, uzskatot, ka lietu izskata *UVK*.

– Par *UVK* izskatīto darbību identitāti

- 68 Prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, apstrīdētajā lēmumā uzskatot, ka tai iesniegtie pieteikumi un *UVK* izskatītā lieta attiecas uz “vieniem un tiem pašiem apgalvotajiem pārkāpumiem, kas izdarīti vienā un tajā pašā laikā, tajā pašā tirgū”. Tas arī apgalvo, ka Komisija esot mākslīgi un kļūdaini nodalījusi tos lietas faktus, kas attiecas uz mazumtirdzniecību, no tiem, kas attiecas uz vairumtirdzniecību.
- 69 Pirmkārt, no Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punkta izriet, ka Komisija sūdzību var noraidīt, ja tā ir saņēmusi sūdzību par “to pašu darbību”, kuru jau izskata dalībvalsts konkurences iestāde.
- 70 Ir arī jāatgādina, ka prasītājs savā sūdzībā it īpaši ir norādījis uz to, ka persona, kas iestājusies lietā, mobilās telefonijas mazumtirdzniecības tirgū īstenoja izstumšanas stratēģiju, 2008. gadā laižot tirgū savu produktu “Džabest”, kas esot radījis ražošanas apjoma samazinājumu. Tas ir norādījis arī, ka personas, kas iestājusies lietā, rīcība mazumtirdzniecības tirgū ietvēra plēsonīgu cenu praksi (skat. iepriekš 4. un 6. punktu).
- 71 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir norādījusi, ka 2009. gada 18. novembra vēstulē *UVK* to bija informējusi, ka tā ir uzsākusi izmeklēšanu par iespējamo dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, ko persona, kas iestājusies lietā, īsteno it īpaši mobilās telefonijas mazumtirdzniecības tirgū kopš 2008. gada, un piebildusi, ka šī izmeklēšana it īpaši attiecas uz mazumtirdzniecības produktu “Džabest”, ko tirgū ieviesusi persona, kas iestājusies lietā, un uz to, lai noskaidrotu, vai tā nav īstenojusi ražošanas apjoma samazinājumu un/vai plēsonīgu cenu praksi.
- 72 Tādējādi, kā to apstiprina *UVK* 2009. gada 18. novembra vēstule, sūdzība, ko prasītājs iesniedzis Komisijai, un lieta, ar kuru nodarbojas *UVK*, attiecas uz personas, kas iestājusies lietā, rīcību kopš 2008. gada. Šī sūdzība tāpat attiecas uz viena un tā paša uzņēmuma rīcību vienā un tajā pašā laikposmā. Turklāt darbības, uz kurām norāda prasītājs, un lieta, ar ko nodarbojas *UVK*, arī attiecas uz vienu un to pašu ģeogrāfisko, proti, Slovēnijas tirgu. Visbeidzot, netiek apstrīdēts, ka Komisijai tika iesniegta sūdzība par ražošanas apjoma samazināšanas un/vai plēsonīgu cenu praksi, kas tiek īstenota mobilās telefonijas mazumtirdzniecības tirgū, par ko bija uzsākta procedūra *UVK*, kura turklāt apgalvoja, ka tā ar šo vēstuli attiecībā uz šo praksi veic izmeklēšanu.
- 73 No tā izriet, ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētajā lēmumā ir konstatējusi, ka *UVK* veiktā procedūra attiecas uz “vieniem un tiem pašiem apgalvotajiem pārkāpumiem, kas izdarīti vienā un tajā pašā laikā, tajā pašā tirgū”, kā tie, par kuriem Komisijai bija iesniegta sūdzība saistībā ar mazumtirdzniecības tirgu.

- 74 Otrkārt, prasītāja arguments attiecībā uz to, ka Komisija esot mākslīgi un kļūdaini nošķīrusi lietas apstākļus, kas attiecas uz mazumtirdzniecību, un tos, kas attiecas uz vairumtirdzniecību, nav pieņemams.
- 75 Faktiski, ja Komisija grasās noraidīt sūdzību, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktu, tai it īpaši ir jāpārlicinās, ka lieta, kuru izskata dalībvalsts konkurences iestāde, attiecas uz tiem pašiem faktiskajiem apstākļiem kā tie, kas norādīti šajā sūdzībā.
- 76 Turpretī Komisijai nav saistošs ne sūdzības iesniedzēju iesniegto pieteikumu priekšmets un iemesls, ne arī to izvirzīto faktu kvalifikācija.
- 77 Līdz ar to, ciktāl Komisija bija pārliecinājusies, ka lieta, kuru izskata UVK, attiecas uz tiem pašiem faktiskajiem iemesliem kā tie, kas norādīti kādā prasītāja iesniegtās sūdzības daļā, tai attiecībā uz šo sūdzības daļu bija tiesības piemērot Regulas Nr. 1/2003 13. panta 1. punktu un izvērtēt, vai pastāv Savienības intereses, lai veiktu otras šīs sūdzības daļas izmeklēšanu.
- 78 Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu, ko Komisija esot pieļāvusi, veicot judikatūrā paredzēto interešu izsvēršanu [..]

Par tiesāšanās izdevumiem [..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un *Telekom Slovenije d.d.* tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Slovēnijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 17. decembrī.

[Paraksti]